

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 627/2021-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Malacká 5680/2B, Pezinok, proti postupu Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 5T/11/2015 (pôvodne vedenej pod sp. zn. 2T/6/2015 a sp. zn. 5T/52/2009) v časti o uloženie poriadkovej pokuty takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav veci

1. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľa doručenej ústavnému súdu 9. septembra 2021 vyplýva, že sťažovateľ bol obžalovaný pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 a 5 Trestného zákona na skutkovom základe, že ako štatutárny zástupca spoločnosti [REDAKOVANÉ], predkladal Sociálnej poisťovni za zamestnancov mesačné výkazy poistného a príspevkov na starobné dôchodkové sporenie s vykazovaním fiktívnych príjmov, čím predstieral podnikateľskú činnosť uvedenej spoločnosti a vo svojom stave viedol fiktívnych zamestnancov s úmyslom splniť podmienky na vyplácanie dávok sociálneho zabezpečenia, ktoré boli od 1. januára 2006 vyplatené v celkovej výške 40 125,48 eur.

2. Okresný súd nariadil termín hlavného pojednávania na 30. október 2017 o 10.30 h. Sťažovateľ prevzal predvolanie 17. júla 2017. Sťažovateľ 10. októbra 2017 doručil mailom žiadosť o odročenie hlavného pojednávania z dôvodu, že v danom čase bude odcestovaný v zahraničí. Sťažovateľ mal v tom čase sprevádzať svojho maloletého syna na Majstrovstvách sveta v karate. Predseda senátu 19. októbra 2017 neakceptoval sťažovateľovo ospravedlnenie z neúčasti na hlavnom pojednávaní z dôvodu, že jeho ospravedlnenie nespĺňa náležitosti ospravedlnenia podľa § 120 ods. 2 Trestného poriadku. Sťažovateľ 20. októbra 2017 doručil súdu opätovnú žiadosť o odročenie nariadeného hlavného pojednávania, ktorá bola založená na tých istých dôvodoch ako predchádzajúca žiadosť sťažovateľa. Okresný súd ani túto žiadosť sťažovateľa neakceptoval. Sťažovateľ sa na termín

hlavného pojednávania nedostavil. Okresný súd zo Slovenskej federácie karate a bojových umení považoval za preukázané, že maloletý syn vykonal posledný súťažný zápas 29. októbra 2017 a 30. októbra 2017 už bol sťažovateľ spolu so synom na Slovensku. Okresný súd uznesením č. k. 5T/11/2015 z 8. januára 2018 uložil sťažovateľovi poriadkovú pokutu 200 eur s odôvodnením, že sťažovateľ chcel účelovo zmať nariadený termín pojednávania pod zámienkou udalosti, o ktorej vedel jeden rok vopred. Sťažovateľ podal proti uvedenému uzneseniu sťažnosť zo 17. februára 2018.

3. Rozsudkom okresného súdu zo 6. septembra 2018 bol sťažovateľ spod obžaloby oslobodený. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 2To/100/2019 z 21. októbra 2020 zamietol odvolanie prokurátora. Odvolanie sťažovateľa a poškodenej Sociálnej poisťovne týkajúce sa náhrady škody rovnakým uznesením zamietol a odkázal ich na civilný proces. Sťažovateľovi bolo uznesenie krajského súdu doručené 10. decembra 2020.

4. Sťažovateľ žiadosťou z 23. októbra 2020 požiadal okresný súd, aby o jeho sťažnosti zo 17. februára 2018 rozhodol. Následne podal sťažovateľ sťažnosť na prieťahy v konaní predsedovi okresného súdu z 10. mája 2021. Podpredseda okresného súdu oznámením z 8. júna 2021 predĺžil lehotu na vybavenie sťažnosti na zbytočné prieťahy v konaní do 7. júla 2021. Podpredseda okresného súdu listom z 2. júla 2021 sťažovateľovi oznámil, že súdny spis „*neobsahuje žiadnu povinnosť uhradenia poriadkovej pokuty*“.

5. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd nepredložil jeho sťažnosť krajskému súdu na rozhodnutie, a tak nebolo o jeho sťažnosti rozhodnuté. Tiež uviedol, že ústavný súd nálezom č. k. III. ÚS 439/2020 z 23. februára 2021 právoplatným 16. marca 2021 ústavnej sťažnosti sťažovateľa nevyhovel. Sťažovateľ tvrdí, že celková dĺžka konania od doručenia obžaloby 2. februára 2015 do podania ústavnej sťažnosti 9. septembra 2021 trvá 6 rokov a 7 mesiacov.

6. Na základe uvedeného sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tiež navrhuje prikázať konať okresnému súdu bez zbytočných prieťahov, priznať primerané finančné zadosťučinenie 7 500 eur a náhradu trov konania.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu dochádza v namietanom konaní k porušovaniu uplatnených práv. Argumentácia sťažovateľa spočíva v nespokojnosti s celkovou dĺžkou konania, ktorú odvodzuje od nerozhodnutia o jeho sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu z 8. januára 2018, ktorým mu bola uložená poriadková pokuta 200 eur.

8. Ústavný súd konštatuje, že v práve garantovanom čl. 48 ods. 2 ústavy (tiež čl. 38 ods. 2 listiny) a v práve na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (čl. 6 ods. 1 dohovoru) nemožno vidieť zásadnú odlišnosť, a teda skúmanie ich porušenia je možné realizovať paralelne (IV. ÚS 90/2010).

9. Ústavný súd už rozhodol, že porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v kontexte ustanovenia § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predstavuje tzv. „iný zásah“ (I. ÚS 161/02, I. ÚS 6/03). Podstatou, účelom a cieľom práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte mohlo trvať (I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Uvedený právny názor je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (rozsudok EŠLP z 3. marca 2009 vo veci Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 16970/05).

10. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde je lehota na podanie ústavnej sťažnosti dva mesiace od upovedomia o inom zásahu.

11. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti formálne označuje za napadnuté tri konania vedené na okresnom súde. Avšak z obsahu ústavnej sťažnosti, ako aj argumentácie sťažovateľa vyplýva, že ústavná sťažnosť smeruje len proti postupu okresného súdu v konaní sp. zn. 5T/11/2015 v časti o uloženie poriadkovej pokuty. Ústavný súd z prechádzajúcich rozhodnutí zistil, že uznesením okresného súdu č. k. 2T/6/2015 z 10. februára 2015 bolo konanie sp. zn. 2T/6/2015 a sp. zn. 5T/52/2009 spojené na spoločné konanie pod sp. zn. 5T/52/2009. Vec vedená pod sp. zn. 2T/6/2015 bola následne uznesením č. k. 5T/52/2009 z 12. marca 2015 vylúčená na samostatné konanie.

12. Okresný súd uznesením č. k. 5T/11/2015 z 8. januára 2018 uložil sťažovateľovi poriadkovú pokutu 200 eur. Proti uvedenému rozhodnutiu podal sťažovateľ 17. februára 2018 sťažnosť. Vo veci samej bolo 6. septembra 2018 rozhodnuté rozsudkom okresného súdu, ktorým bol sťažovateľ oslobodený spod obžaloby. Krajský súd uznesením č. k. 2To/100/2019 z 21. októbra 2020 zamietol odvolanie prokurátora. Odvolanie sťažovateľa a poškodenej Sociálnej poisťovne týkajúcej sa náhrady škody rovnakým uznesením zamietol a odkázal ich na civilný proces. Sťažovateľovi bolo uznesenie krajského súdu doručené 10. decembra 2020. Je tak zjavné, že ústavná sťažnosť sťažovateľa podaná 9. septembra 2021 proti postupu okresného súdu v konaní sp. zn. 5T/11/2015 je podaná oneskorene. Pre zmenu, ak sťažovateľ podal sťažnosť na prieťahy predsedovi okresného súdu 10. mája 2021, podal ju takmer po siedmich mesiacoch od rozhodnutia krajského súdu. Podpredseda okresného súdu listom z 2. júla 2021 oznámil sťažovateľovi, že súdny spis „*neobsahuje žiadnu povinnosť uhradenia poriadkovej pokuty*“.

13. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2021

Robert Šorl
predseda senátu